

ระดับภาษา

ระดับภาษาคืออะไร ? สำคัญยังไง ?

ระดับภาษา คือ การลดหลั่นและการเรียบเรียงถ้อยคำที่ใช้สื่อสารโดยพิจารณาตามโอกาสหรือกาลเทศะ ซึ่งบางภาษาอาจไม่ได้มีระดับภาษา แต่สำหรับภาษาไทยของเรามีหลายระดับเลย

โดยระดับภาษาถือเป็นเรื่องพื้นฐานของการสื่อสารในชีวิตประจำวันเลยก็ว่าได้ เพราะในการสื่อสารเราต้องนึกถึง ฐานะของผู้ฟัง และ โอกาสที่ต้องการสื่อสาร คือ ต้องดูว่าเรากำลังจะพูดกับใคร กำลังพูดในเวลาไหน เมื่อรู้ทั้งสองอย่างนี้แล้ว เราจะสามารถเลือกใช้คำหรือระดับภาษาได้ถูกต้อง

เช่น หากไปถามการบ้านกับคุณครู น้อง ๆ ก็ต้องใช้ภาษาระดับหนึ่ง แต่หากแค่คุยเล่นกับเพื่อน น้อง ๆ ก็จะใช้ภาษาอีกระดับที่ต่างจากการพูดคุยกับคุณครู

ทั้งนี้ถ้าน้อง ๆ ใช้ระดับภาษาผิด ก็อาจทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง และอาจทำให้การสื่อสารไม่เป็นผล เช่น หากเราไปขอให้คุณลุงข้างบ้านมาช่วยซ่อมท่อน้ำที่ตันในบ้านของเรา แต่เราดันใช้ภาษาระดับเดียวกันกับตอนคุยกับเพื่อนในการขอความช่วยเหลือ คุณลุงก็อาจจะมองว่าเราไม่มีกาลเทศะและไม่มาช่วยเราก็คือได้

ระดับภาษามีกี่ระดับ ?

ในหลักสูตรวิชาภาษาไทยที่น้อง ๆ ต้องเรียน จะแบ่งระดับภาษาออกเป็น 5 ระดับตามนี้เลย

1. ภาษาระดับพิธีการ
2. ภาษาระดับทางการ
3. ภาษาระดับกึ่งทางการ
4. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ
5. ภาษาระดับกันเอง

โดยระดับภาษาทั้ง 5 ระดับนั้นเป็นเนื้อหาที่น้อง ๆ ม.ปลายทุกคนจะได้เรียนตามหลักสูตรของโรงเรียน แต่พี่ขอกระซิบบว่าในการสอบ A-Level ภาษาไทย น้อง ๆ มักจะได้เจอระดับภาษาแค่ 2 ภาษาเท่านั้น ซึ่งพี่จะสรุปเนื้อหาระดับภาษาที่ออกสอบ **A-Level ภาษาไทย** และออกสอบเนื้อหา ม.ปลาย ในหัวข้อถัด ๆ ไป

เนื้อหาระดับภาษาที่ออก A-Level ภาษาไทย

อย่างที่พี่บอกไปว่า เนื้อหาระดับภาษาที่ออกสอบใน A-Level ภาษาไทย มักจะมีแค่ 2 ระดับเท่านั้น คือ

1. ภาษาระดับทางการ คือ ภาษาที่มีลักษณะเป็นแบบแผน ชัดเจน และกระชับ มักใช้กับงานเขียน วิชาการต่าง ๆ หรือจดหมายราชการ เป็นต้น
2. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ คือ ภาษาที่ไม่ได้มีลักษณะเป็นแบบแผนชัดเจน มักใช้คำทั่วไป มีคำฟุ่มเฟือย มักใช้เป็นภาษาพูด และพบในการพูดหัวข่าว หรือจดหมายส่วนตัว

เพื่อให้น้อง ๆ เปรียบเทียบระดับภาษาสองระดับนี้ง่ายขึ้น พี่ก็มีสรุปแบบเป็นตารางมาให้ด้วย ลองดูจากภาพด้านล่างนี้ได้เลย

ภาษาระดับทางการ / ระดับไม่เป็นทางการ	
แตกต่างกันยังไง ?	
ภาษาระดับทางการ	ภาษาระดับไม่เป็นทางการ
มักใช้เป็น ภาษาเขียน	มักใช้เป็น ภาษาพูด
ภาษาแบบแผน มีความชัดเจนและกระชับ	ใช้คำทั่วไป มีคำฟุ่มเฟือย เน้นความสัมพันธ์ระหว่างกัน
พบในการเขียนเชิงวิชาการ จดหมายราชการ เรียงความวิชาการ	พบในการพูดหัวข่าว จดหมายส่วนตัว เป็นต้น

SmartMathPro

นอกจากตารางสรุปที่พี่เตรียมมาให้ทุกคนแล้ว พี่ก็มีเทคนิคการทำข้อสอบระดับภาษามาฝากเพิ่มเติมอีกด้วย โดยใน ข้อสอบ A-Level ภาษาไทย มักจะให้แยกว่าข้อไหนเป็นภาษาระดับทางการ ข้อไหนเป็นภาษาระดับไม่เป็นทางการ

ซึ่งเทคนิคในการแยกแบบง่ายที่สุดเลย คือ การจำแค่ลักษณะของระดับภาษาไปแค่ระดับเดียว ถ้าข้อสอบออกไม่ตรงกับที่เราจำมา ก็ให้ปัดเป็นอีกระดับทั้งหมดเลย

สำหรับระดับภาษาที่พื้แนะนำให้จำไป คือ ลักษณะของระดับภาษาไม่เป็นทางการ เพราะระดับภาษานี้จะง่ายกว่าภาษาระดับทางการ แถมมีหลักการให้จำชัดเจน ซึ่งพื้ได้รวบรวมลักษณะของภาษาระดับไม่เป็นทางการที่เคยออกข้อสอบในปีก่อน ๆ มาให้แล้ว ตามนี้

1. หางเสียงและคำสร้อย เช่น จ๊ะ ครับ ค่ะ นะ นะคะ อะ เลีย
2. คำเวอร์ (พรรณนา) เช่น ต้นไม้ที่แผ่กิ่งก้านใบสีเขียวขจีทำให้มนุษย์ร่มเย็นเป็นสุข
3. ลำนวน เช่น บริษัททุ่มเงินลงทุนมหาศาลให้กับโครงการนี้ แต่ก็คว้าน้ำเหลว ไม่ประสบความสำเร็จตามที่คาดการณ์
4. คำทับศัพท์ หรือคำที่เขียนด้วยการถ่ายถอดเสียงจากคำภาษาต่างประเทศโดยสามารถใช้คำไทยแทนได้ เช่น แบงก์ ควรใช้ ธนาคาร ตรวจเช็ค ควรใช้ ตรวจสอบ
5. ภาษาพูดอื่น ๆ เช่น ยังงี้ แบบนี้ เลย เรา ใคร ๆ

เนื้อหา ระดับภาษาที่ออกสอบ ม.ปลาย

1. ภาษาระดับพิธีการ คือ ภาษาที่ใช้ประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เหมือนกับภาษาทางการเลย แต่จะเพิ่มความประณีตงดงาม ประโยคที่ซับซ้อน รวมถึงคำระดับสูงไว้ด้วย มักใช้ภาษาระดับนี้ในงานพิธีการหรือโอกาสสำคัญต่าง ๆ เช่น งานราชพิธี การประชุมสภา การกล่าวสดุดี การกล่าวรายงานในพิธีมอบปริญญาบัตร
2. ภาษาระดับกึ่งทางการ คือ ภาษาที่มีลักษณะคล้ายกับภาษาระดับทางการเช่นกัน แต่จะลดความเป็นทางการลง เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีการโต้แย้ง แสดงความคิดเห็นกันได้ มักใช้ภาษาระดับนี้ในการประชุมกลุ่มย่อย การอภิปรายกลุ่ม การรายงานในชั้นเรียน
3. ภาษาระดับกันเอง (ภาษาปาก) คือ ภาษาพูดที่ใช้กับบุคคลที่สนิทคุ้นเคย คนในครอบครัว ใช้ในสถานที่ส่วนตัวหรือในโอกาสที่ต้องการความสนุกสนาน อาจมีคำสแลง คำด่า คำหยาบคายได้ ภาษาระดับนี้จะนิยมใช้ในการพูดคุยตามชีวิตประจำวัน ที่สำคัญคือ เราจะไม่เจอภาษาระดับนี้ในงานเขียนไหนเลย ยกเว้นงานเขียนนิยายที่มีบทพูด หรือต้องการความสมจริง

ภาษาระดับพิธีการ / ระดับกึ่งทางการ / ระดับกันเอง

แตกต่างกันยังไง ?

ภาษาระดับพิธีการ	ภาษาระดับกึ่งทางการ	ภาษาระดับกันเอง
คล้ายกับภาษาระดับทางการ	ลดความทางการลง จากภาษาระดับทางการ	ภาษาปาก
มีความประณีตงดงาม ประโยคซับซ้อน หรือคำระดับสูง	มีการโต้แย้ง, แสดงความคิดเห็นได้	อาจมีคำสแลง, คำคำ, คำหยาบคาย
พบในงานราชพิธี, การประชุมสภา, การกล่าวสดุดี	พบในการประชุมกลุ่มย่อย, การรายงานในชั้นเรียน	พบในการพูดคุยตามชีวิตประจำวัน, งานเขียนนิยายที่นับกพูด

“เส้นทางอนาคต
กำหนดด้วยการกระทำ”

- Aj KLUI -

สนใจติววิชาภาษาไทยเพิ่มเติม online.smartmathpro.com